

Voor Jo Janssen (48) begon het al vroeg. Gedurende zijn jeugd vergezelde hij zijn vader, die metselaar was, naar de bouw. Terwijl de mannen werkten, hield de jonge Jo zich bezig met het bedenken van dingen. Ruim dertig jaar later is hij zowel werkgever als architect met een eigen bureau waar dagelijks zeven medewerkers aan diverse projecten bezig zijn, van utiliteitsbouw tot woningbouw, stedenbouw, interieurontwerpen en projectbouw. Er werken architecten met verschillende nationaliteiten (Nederland, België, Duitsland en Bulgarije), om van elkaar te leren en een positief kritische houding te hebben ten opzichte van de ontwerpogave. "Het is nooit mijn ambitie geweest om een eigen bureau te hebben," vertelt de in Elsloo geboren ar-

chitect, "laat staan dat je kunt voorspellen dat het zo snel zou groeien. Dat is een ontwikkeling die ik graag onder controle hou, want ik wil zelf blijven tekenen en ontwerpen."

Hij volgde de Academie van Bouwkunst in Maastricht, maar miste er de discipline van de stedenbouw die veelal op de universiteiten onderwezen werd. Dus ging hij zelf op zoek en verwierf inzicht in de stedenbouw door veel rond te kijken en te reizen. Volgens Jo Janssen kunnen we het creëren van ruimtelijkheid leren van gebouwde historische steden, met name in Italië. Doen en durven staan aan de basis van zijn filosofie over architectuur waarin functionaliteit, schoonheid, gebruik en de eerder genoemde ruimtelijkheid een grote rol spelen. "We kunnen veel leren van de geschiedenis en de typologie in bouwstructuren die we overal om ons heen in onze omgeving kunnen zien. Ik geloof niet in vernieuwing vanwege het vernieuwen, maar in een combinatie van verschillende aspecten die samen een creatief proces tot stand brengen en een verband dienen te leggen tussen factoren als context, functie, compositie en constructie."

Architecten die hij waardeert zijn Willem Dudok (Raadhuis Hilversum) en Louis Kahn (Salk Institute, San Diego). De architectuur in Zwitserland beschouwt hij als bijzonder, daar men door de natuurlijke gegevens van het land genoodzaakt wordt om de ruimte en bouwmaterialen anders te benutten en in verschillende volumes te denken. "Bouwen is in wezen nauw verbonden met het land, de grond. Als je naar Nederland kijkt zie je een duidelijke tweedeling, boven en onder de grote rivieren. Boven de rivieren is de

grond "geleend", men woont onder de zeespiegel en er wordt aan de hand van programma's gebouwd. Het landschap is een te ontwerpen element en wordt aangepast aan het gebouw. In het zuiden is men zich veel bewuster van het landschap, wat ik herken in Zwitserland waar de architectuur met de precisie van een chirurg verankerd is in het landschap."

Kijken we naar het eigen werk van Jo Janssen, dan kunnen we niet om het fraaie Piazza Céramique heen. In eerste instantie is het niet zo'n opvallend complex, maar bij nadere beschouwing des te opmerkelijker. Alle factoren en elementen als wonen, werken, veiligheid en ruimte zijn bewust geconstrueerd en op elkaar afgestemd vanuit zowel bouwtechnische als psychologische overwegingen. "Het is een geslaagd project dat degelijk en tijdloos is en waarin het gevoel van ruimtelijkheid heel sterk aanwezig is en leeft, het is geen monofunctioneel gebouw", licht Jo Janssen toe. "Dat werd bevestigd toen het complex als locatie diende voor een dansvoorstelling tijdens de Nederlandse Dansdagen in 2006, vlak voordat de huurders er hun intrek namen. Het thema 'Thuis' was geïnspireerd door de architectuur en voor bezoekers een bijzondere ervaring."

Jo Janssen doet sinds 1995 geregeld mee aan prijsvragen en is met enkele projecten in de prijzen gevallen. Het markante WML gebouw in Maastricht werd in 1996 als winnend ontwerp gekozen. Ook buiten de provincie oogst Jo Janssen Architecten positieve kritieken. In 2000 won het bureau de prijsvraag voor het Kantongerecht te Enschede. "Het ging om een uitbreiding van een monumentaal gebouw, waaronder een

nieuwe entree voor een belangrijk gebouw. Wij vertaalden het begrip 'respect' naar een grote deur waar je als persoon mee geconfronteerd wordt. Als architect moet je durven analytisch te werk te gaan en de mentale of sociaal-maatschappelijke betekenis van de vorm kennen of doorgronden."

Een project in uitvoering is het Muziekmakerscentrum in Amsterdam dat als muziekfabriek vele repetitieruimtes aan muziekbeoefenaars zal bieden. En wat een recente prijsvraag betreft: voor 2008 is het Walsall Music Experience ontwerp ingediend, een spectaculair concept voor een multifunctioneel muziekcentrum in het Britse Walsall.

